

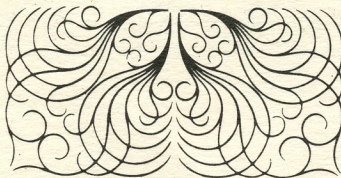
E. HERVÉ

MAMZELLE NITOUCHE

Dramatický odbor Kulturního klubu ROH

D i v a d l o A l o i s e J i r á s k a v Ú p i c i

Dramatický odbor Kulturního klubu ROH uvádí půvabnou a slavnou operetu

F. HERVÉ

M A M Z E L L E N I T O U C H E

napsali H. Meilhac a G. Millaud, přeložil a upravil Oldřich Nový

Režisér JUDr Jaroslav Jörka

Odborná spolupráce Doc Dr Jan Císař CSc. j.h. .

Hudební aranžmá a dirigent Jan Haas

Zpěvy nastudoval prof. Zdeněk Trnka

Sbormistr Zdeněk Šumník

Návrh scény Jarmila Jörková

Výtvarník Blahomil Vodvárka

Hraje velký orchestr KP v Trutnově – Zpívá pěvecký soubor Foerster-Smetana KK v Úpici

P r e m i é r a v n e d ě l i d n e 11. p r o s i n c e 1977

Osoby v pořadí, jak přicházejí na scénu:

Célestin, varhaník v klášteře "U Vlaštoviček		JUDr Jaroslav Jörka	✓
Představená kláštera		Krista Zahradníková	✓
Fortnýřka		Jaroslava Řezníčková	✓
Major Chateau-Gibus		PH. Mr. Zdeněk Vylíčil	✓
Denisa, chovanka kláštera		Jiřina Dobešová	✓
Fernand de Chaplatreux, poručík		Jaroslav Hofman	°
Ředitel divadla v Pontarcy		Josef Strnad	✓
Režisér		Milan Kýnl	✓
Lydia herečky		Irena Borůvková	
Gimblette		Blanka Vylíčilová	
Corinna		Soňa Rozumová	°
Sylvia		Jarmila Flídrová	
Claudine		Jana Kýnlová	
Robert důstojníci		Miroslav Straka	
Gustav		Jaroslav Karlík	
Loriot, brigadier		Ladislav Tomm	✓
Strážmistr		Jaroslav Kadaník	
Hasič		Doc Dr Jan Císař CSc j.h.	
		Ladislav Tomm	

Chovanky kláštera, důstojníci a divadelní sbor

Technická spolupráce: Jarmila Jörková, Věra Husáková, Zdena Turková, Václav Smutný,
Antonín Středa, Josef Kult, Stanislav Kábrt a Josef Kadaník.

Miluji Mamzelle Nitouche.

Ne tu živu. I když jsem viděl několik velice půvabných hereček, které ji hrály s okouzlujícím šarmem.

Tu, kterou napsali pánové Meilhac a Millaud a k níž hudbu složil pan Florimond Hervé. Neboť je to jediná opereta, která se dá vykládat. Miluji samozřejmě operetu vůbec. Má v sobě připomínku zaslých časů, naivní víru pohádky pro dospělé.

Jenže - a s tím už nic neuděláme - ti dospělí se mění, jako se mění i doba. To, co před osmdesáti lety mohlo být pohádkovým světem, je dnes už dávno, dávno pryč. A leckdy zbyla nejenom nostalgie, ale i směšnost nechtěného. Z téhle operety jen některé melodie. A nic víc.

Ale Mamzelle Nitouche žije. Je pro mne pořád příběhem o lásce k divadlu, o posedlosti jevištěm, hudbou, vůní šmínek a nenapodobitelného prostředí divadelní šatny. Jistě: už nejsou kláštery U Vlaštoviček, už nejsou klášterní schovanky, už nemusí pan Floridor - pardon: pan Célestin - lézt přes zeď, aby ukojil svoji touhu stanout na prknech, která znamenají svět.

Ale divadlo žije. A žijí i ti, kteří mu propadají, kteří je mají v krvi jako jed nejsladší a nejkrásnější. A dovedou mu obětovat mnohé - i vše. Tohle lze vyložit.

O tomhle lze Mamzelle Nitouche hrát. A proto ji hrajeme.

Jako svůj dík za okouzlení, jež nám divadlo poskytlo. Jako dík za chvíle potěšení na zkouškách. Jako dík za to, že jsme se s každým představením vždy znovu narodili a prožívali to, co jsme jinde prožít nemohli.

Nehrajeme obrázek ze starých časů. Hrajeme o své lásce k divadlu.

Doc. Dr Jan Čsář CSc.

Je to téměř čtvrt století, kdy dne 8. května 1954, byla v našem divadle poprvé uvedena opereta F. Hervé "Mamzelle Nitouche". Již tenkrát její úspěch byl výrazný. Mamzelka zvítězila a ovládla celou úpickou veřejnost. Dodnes na ni vzpomínáme.

Její kouzelné libreto a půvabná hudba nebyla snad dosud překonána. Autor libreta Henri Mailhac je znám celou řadou populárních děl, z nichž nejznámější je Krásná Helena, Modrovous, Pařížský život, Frou-Frou a další.

Komponista a autor hudby F. Hervé, vlastním jménem Florimond Ronger, se narodil 30. června 1825 a zemřel 4. listopadu 1892. Hervé je tvůrcem buffo-operety, sarkatistické a frivolní tendence zv. "musiquette", kterou později k maximum kladů vypěstoval Offenbach. Napsal přes šedesát operet. Navždy však zůstane nesmrtelný svou vynikající operetou "Mamzelle Nitouche", která byla přeložena téměř do všech jazyků divadelního světa a jejíž přijetí bylo nadšené. V Nitouche paroduje Florimond Hervé sám sebe v postavě Floridora. Také on se dostal z místa pobožného organisty k divadlu a to nejdříve jako zpěvák, později jako kapelník "du Théâtre du Palais Royal". Jak velký byl úspěch a popularita Hervého dokazuje to, že za velmi krátkou dobu ho vidíme u pultu jeho vlastního divadla "Folies concertantes", kde se hrály hlavně jeho skladby.

Dnes před Vás, vážení diváci, předstupujeme tedy s inscenací, která, nově pojata, je zvýrazněním zdařilé činoherní předlohy, doplněné objevným aranžmá našeho dirigenta.

Budete-li se bavit, a my jsme o tom přesvědčeni, pak naše námaha a práce nebyla marná.

Režisér.

